

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112240998
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112240998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovvej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: B. W., K. Z. XX/XX, Č. K., zastúpenom JUDr. Rastislavom Paučom, advokátom, so sídlom Nad Plážou 33, Banská Bystrica, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8, Bratislava, o zaplatenie 8.106,61 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 2.decembra 2013, č.k. 4C 22/2013-68, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.618,01 eur, do troch dní.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1.307,95 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 8.106,61 eur titulom úrokov z omeškania s uhrádzaním úrazovej renty a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 1 ods. 2 , § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Konštatoval, že úroky z omeškania podľa právnej úpravy Občianskeho zákonníka súvisia s peňažnými záväzkami, pričom charakter peňažných záväzkov majú všetky záväzkové vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy alebo na základe zákona, čo nie je však prípad vyplácania úrazovej renty. V danom prípade išlo o vyplácanie úrazovej renty na základe zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého vystupuje Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o verejnoprávny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je upravený v osobitnom predpise, dospel k záveru, že ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadom omeškania so splnením peňažného záväzku sa nevzťahujú na uvedený vzťah a mal za to, že nie je možné požadovať úrok z omeškania pre prípad oneskoreného vyplácania renty poistencovi, keďže predmetný inštitút nie je žiadnym spôsobom upravený v predpisoch týkajúcich sa vyplácania úrazovej renty. Z uvedených dôvodov návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho návrhu v celom rozsahu vyhovené, dovodiac tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil pokiaľ dospel k záveru, že čas plnenia nebol dohodnutý, resp. ustanovený, a že ustanovenia Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah nevzťahujú. Poukazoval na to,

že predmetný nárok vznikol pôvodne medzi ním ako zamestnancom a jeho zamestnávateľom podľa predpisov platných a účinných do 31. 12. 2003 v zmysle ustanovení Zákonníka práce o náhrade za škodu na zdraví, kde v § 217 ods. 3 je celkom zreteľne uvedené, že zamestnávateľ vypláca náhradu za stratu na zárobku pravidelne raz za mesiac, takto mu aj zamestnávateľ túto v skutočnosti vyplácal. Uviedol, že v zmysle § 272 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení mala Sociálna poisťovňa len od zamestnávateľa prebrať vyplácanie úrazových dávok už priznaných a vyplácaných zamestnávateľom a v žiadnom prípade nebola oprávnená o nich rozhodovať a sumu od 01.01.2004 prepočítavať, čo napokon konštatovali aj sudy, a preto celý rozhodovací proces Sociálnej poisťovne nebol vykonaný na základe zákona. Argumentoval, že ak v súdnych sporoch medzi zamestnávateľom a zamestnancom sudy priznávali úroky z omeškania v prípadoch, keď zamestnávateľ nevyplácal náhradu mzdy za stratu na zárobku vôbec alebo v sume nižšej, nakoľko išlo o deklaratórne rozhodnutia, tak aj v prípade prevzatých dávok odporcom ide o rovnakú situáciu. Súd prvého stupňa preto dospel k nesprávnemu záveru, že ustanovenia Občianskeho zákonníka sa nevzťahujú na zákon o sociálnom poistení, nakoľko vzťah Občianskeho zákonníka a zákona o sociálnom poistení je vzťah subsidiárny.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zotrval na tom, že sa nedostal do omeškania v súvislosti s vyplácaním úrazovej renty po 01. 01. 2004, ktorá sa v zmysle § 116 ods. 4 zákona o sociálnom poistení vyplácala preddavkovo. Poukázal na to, že sa stotožnil s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6So/135/2006 zo dňa 27. septembra 2007, podľa ktorého v prípade ak Sociálna poisťovňa sumu náhrady za stratu na zárobku patriacu do 31. decembra 2003 prepočítala, a túto pretransformovala na úrazovú rentu, mohla tak spraviť len ak vydala rozhodnutie o takto určenej sume, čo bolo v prípade navrhovateľa rozhodnutím zo dňa 16. apríla 2009. Stotožnil sa preto so závermi súdu prvého stupňa a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu a v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods.1, písm. a/ O.s.p.) a po opakovaní dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.) listinnými dokladmi oboznámením ich obsahu (§ 122 ods.1 O.s.p. v spojení s § 129 ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že súd prvého stupňa čiastočne založil svoje právne závery na nesprávnom právnom posúdení veci.

V preskúmvanej veci bolo sporné, či navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania na tom skutkovom základe, že odporca mu vyplácal transformovanú úrazovú rentu od 01.01.2004; ktorej vyplácanie prevzal od zamestnávateľa navrhovateľa na základe § 272 ods. 1,3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení; v nižšej sume (11,66 eur), ako mu bola náhrada za stratu na zárobku vyplácaná zamestnávateľom k 31.12.2003 (v sume 194,59 eur).

Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoPr/1/2012-155 zo dňa 13.06.2012 odvolací súd zistil, že navrhovateľ ako zamestnanec zamestnávateľa Lesy SR, š.p. utrpel pracovný úraz dňa 18.05.1990 so zavinením na vzniku pracovného úrazu v rozsahu 25 %, bol mu priznaný invalidný dôchodok a zamestnávateľ mu poskytoval náhradu za stratu na zárobku po skončení PN až do mája 1997. Za obdobie od 01.06.1997 do 31.12.2002 bola navrhovateľovi vyplatená náhrada za stratu na zárobku po skončení PN na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Brezne č.k. 4C/286/2000-157 zo dňa 04.10.2005. Náhrada za stratu na zárobku po skončení PN za uvedené obdobie bola rozsudkom priznaná na podklade znaleckého posudku č. 5/2004 vypracovaného znalkyňou Ing. Janou Čipčalovou a vypočítaná spôsobom uvedeným v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako odvolacieho súdu, sp.zn. 17Co/94/05 zo dňa 06.04.2005, ktorým bol predchádzajúci rozsudok okresného súdu (č.k. 4C/286/2000-125 zo dňa 22.10.2004) zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Náhradu za stratu na zárobku za rok 2003 vyplatil zamestnávateľ navrhovateľovi na základe ich vzájomnej dohody, vychádzajúcej zo znaleckého posudku vypracovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Brezne pod sp.zn. 4C/286/2000 a za rok 2003 tak vyplatil navrhovateľovi náhradu za stratu na zárobku za mesiace január až jún po 5 698,- Sk mesačne, za júl 2003 vo výške 6.004,- Sk a za mesiace august až december 2003 po 5 833,- Sk.

V konaní vedenom na Okresnom súde v Brezne pod sp.zn. 6C/95/2010 v spojení s odvolacím konaním vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 15CoPr/1/2012 bola riešená otázka, či uvedená dohoda medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom o zaplatení náhrady za stratu na zárobku za rok 2003, je platným právnym úkonom. V tomto konaní dospeli konajúce sudy k právnemu

záveru, že uvedená dohoda, uzatvorená konkludentne a nadväzujúca na spôsob výpočtu náhrady za stratu na zárobku použitom v rozsudku Okresného súdu v Brezne zo dňa 04.10.2005 predchádzajúcemu uzavretiu dohody, je platná a návrh odporcu na určenie, že suma náhrady za stratu na zárobku po skončení PN k 31.12.2003, patriaca navrhovateľovi z titulu pracovného úrazu, je vo výške 1.618,- Sk /53,70 eur a jeho návrh na určenie neplatnosti dohody o výške náhrady za stratu na zárobku po skončení PN, zamietli.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ má z hľadiska § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení právoplatný rozsudok o výške náhrady za stratu na zárobku a dohoda zamestnanca a zamestnávateľa ohľadne výšky náhrady za stratu na zárobku rovnaké právne účinky, a teda aj uzatvorená dohoda je pre nich rovnako záväzná, odporca bol povinný bez ďalšieho prevziať výplatu náhrady za stratu na zárobku vo výške vyplácanej zamestnávateľom navrhovateľovi k 31.12.2003 na základe tejto dohody a nebol oprávnený úrazovú rentu prepočítavať. Odporca tak od 01.01.2004 vstúpil do práv a povinností zamestnávateľa vyplývajúcich pre neho z dohody uzatvorenej s navrhovateľom, nemohol jednostranným právnym úkonom meniť obsah tejto dohody, a teda ani prepočítavať výšku náhrady za stratu na zárobku vyplácanú k 31.12.2003. Pokiaľ v súvislosti so zmenou pomerov odporca nerozhodol o inej výške úrazovej renty oproti tej, v akej vyplácal navrhovateľovi náhradu za stratu na zárobku jeho zamestnávateľ k 31.12.2003, bol odporca viazaný touto hmotnoprávnou dohodou čo do výšky vyplácanej náhrady za stratu na zárobku, tak aj čo do dohodnutej doby splatnosti. V tomto prípade však splatnosť záväzku v uvedenej dohode nebola výslovne dojednaná, a preto bol zamestnávateľ povinný navrhovateľovi vyplácať náhradu za stratu na zárobku raz za mesiac v zmysle § 217 ods. 3 Zákonníka práce (účinného do 31.12.2003) v spojení s § 33 ods. 3 Zákonníka práce. Odvolací súd tak dospel v danej veci k záveru, že odporcovi vznikla povinnosť vyplácať navrhovateľovi úrazovú rentu vo výške, v ktorej mu bola vyplácaná náhrada za stratu na zárobku na základe platnej dohody s jeho zamestnávateľom a v lehote splatnosti vyplývajúcej mu zo Zákonníka práce. Nakoľko hmotnoprávnym titulom odporcu pre plnenie bola aj naďalej dohoda navrhovateľa s jeho zamestnávateľom o vyplácaní náhrady za stratu na zárobku v súvislosti s odškodnením pracovného úrazu, ktorý záväzok mal svoj podklad v Zákonníku práce, bolo možné na tento záväzkovo-právny vzťah subsidiárne aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa omeškania s plnením peňažného záväzku (§ 517 ods. 1, 2).

Na rozdiel od súdu prvého stupňa má odvolací súd za to, že v danom prípade vznikol záväzkovo-právny vzťah spadajúci pod § 488 v spojení s § 489, § 494 Občianskeho zákonníka, keďže odporcovi vznikla povinnosť na základe § 272 ods. 1, 3 zákona o sociálnom poistení splniť záväzok vyplývajúci z dohody uzatvorenej medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom. Na základe tohto dvojstranného právneho úkonu - dohody bol založený súkromnoprávny vzťah (pracovnoprávny), a pokiaľ nedošlo k jeho zmene autoritatívnym rozhodnutím odporcu vydanom v správnom konaní v súlade so zákonom o sociálnom poistení, nemožno vyvodiť, že by k 01.01.2004 len v dôsledku zmeny subjektu zaviazaného z tejto dohody, hoci má aj charakter verejnoprávnej inštitúcie, nadobudol súkromnoprávny vzťah založený touto dohodou výlučne verejnoprávny charakter. Uvedenému nasvedčuje aj tá skutočnosť, že odporca bol povinný bez ďalšieho prevziať vyplácanie náhrady za stratu na zárobku od zamestnávateľa na základe dohody uzatvorenej so zamestnancom a nebol oprávnený ju jednostranne meniť a (svojuvoľne vydané) rozhodnutia zo dňa 16.04.2009 a 01.08.2012, ktorými určil výšku úrazovej renty k 01.01.2004, nemal právomoc vydávať, a preto na tieto nulitné správne akty (paakty) nebolo možné v tomto konaní prihladiť ako na rozhodnutia, ktorými odporca rozhodol o výške úrazovej renty s právnymi následkami v podobe zániku právnych účinkov dohody zamestnanca a zamestnávateľa o vyplácaní náhrady za stratu na zárobku.

Porušením povinnosti zo strany odporcu vyplácať navrhovateľovi úrazovú rentu riadne a včas, t.j. vo výške vyplývajúcej z dohody medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom a v lehote splatnosti vyplývajúcej zo Zákonníka práce, sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku a navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko v sporovom konaní vedenom na Okresnom súde v Brezne pod sp.zn. 6C/95/2010 nebolo preukázané, že by táto dohoda bola neplatná a súčasne nebolo vydané žiadne také relevantné rozhodnutie odporcu, ktorým by v súvislosti so zmenou pomerov rozhodol o inej výške úrazovej renty ako navrhovateľovi patrila na základe jeho dohody so zamestnávateľom.

Odporca nedôvodne argumentuje tým, že navrhovateľovi vyplácal úrazovú rentu preddavkovo, nakoľko ust. § 116 zákona o sociálnom poistení upravujúce lehoty na výplaty dávok, nebolo možné na vzťah založený pracovnoprávnou dohodou aplikovať; ustanovenia umožňujúce preddavkové vyplácanie úrazovej renty, resp. určenie splatnosti dávky až rozhodnutím odporcu, bolo možné uplatňovať len vo vzťahu k takej úrazovej rente, o ktorej bolo rozhodované odporcom postupom podľa § 172 a nasl. zákona o sociálnom poistení v správnom konaní v dávkových veciach. Pokiaľ sa aj k 01.01.2004 náhrada za stratu na zárobku pretransformovala na úrazovú rentu, nie je možné vyvodiť záver, že by automaticky všetky ustanovenia zákona o sociálnom poistení bolo možné aplikovať; v tomto prechodnom období; na právny vzťah založený prechodnými ustanoveniami tohto zákona, na základe ktorých bol povinný odporca prevziať vyplácanie náhrady za stratu na zárobku zamestnávateľom bez toho, aby bol oprávnený túto prepočítavať a určovať jej inú splatnosť pokiaľ nedošlo súčasne k zmene pomerov; vyplácanie transformovanej úrazovej renty preddavkovo preto v tomto prípade nemalo oporu v ust. § 116 ods. 4 zákona o sociálnom poistení.

So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že odporca sa dostal do omeškania počnúc od 01.01.2004 v každom jednotlivom mesiaci so zaplatením (časti) transformovanej úrazovej renty, ktorej vyplácanie mal prevziať od zamestnávateľa navrhovateľa, a to až do 16.08.2012, kedy túto navrhovateľovi doplatil. Odvolací súd tak priznal navrhovateľovi úroky z omeškania za každý mesiac omeškania zo sumy 182,93 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyplácanou úrazovou rentou 11,66 eur a úrazovou rentou, ktorú mal odporca navrhovateľovi vyplátať vo výške 194,59 eur na základe dohody so zamestnávateľom k 31.12.2003.

Odvolací súd mal za to, že pokiaľ ide o omeškanie odporcu s vyplácaním tej časti úrazovej renty, ktorá zodpovedala výške priznanej valorizácie, tak z tejto valorizovanej časti; teda časti presahujúcej výšku základnej /prevzatej úrazovej renty 194,59 eur; nebolo možné navrhovateľovi priznať úroky z omeškania, nakoľko ku zvýšeniu úrazovej renty o valorizáciu dochádza na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne v správnom konaní v dávkových veciach podľa § 172 a nasl. zákona o sociálnom poistení, a splatnosť tejto zvýšenej úrazovej renty, resp. priznanej valorizácie, nastáva až na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne o určení jej splatnosti podľa § 116 ods.2 zákona o sociálnom poistení a na tento (už výlučne) verejnoprávny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, resp. Zákonníka práce o splatnosti peňažných záväzkov a omeškaní s ich plnením, subsidiárne použiť nemožno.

Navrhovateľovi tak vznikol nárok na nasledovné úroky z omeškania:

12 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 185,84 eur

11 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 168,64 eur

10 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 151,81 eur

10 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 150,25 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 133,87 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2004 do 16. 8. 2002, vo výške 132,48 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 131,08 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 129,72 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 128,33 eur

8 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2004 do 16. 8. 2012, vo výške 112,87 eur

8 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 111,62 eur

8 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 110,38 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 81,97 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 81,04 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1.5. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 80,13 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 79,20 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 78,30 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 77,37 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 76,43 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 75,53 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 74,60 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2005 do 16. 8. 2012, vo výške 73,70 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 72,77 eur

6 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 71,83 eur

7 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 82,82 eur

7 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 81,74 eur

7 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 80,68 eur

8 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 90,97 eur

8 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 89,77 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 99,59 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 98,19 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 102,22 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 100,74 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2006 do 16. 8. 2012, vo výške 99,31 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 97,84 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 96,36 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 95,03 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 88,63 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 82,43 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 81,11 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 79,83 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 78,51 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 77,19 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 75,91 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 74,59 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2007 do 16. 8. 2012, vo výške 73,31 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 71,99 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 70,67 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 69,43 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 68,11 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 66,83 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 65,51 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 64,24 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 62,92 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 61,59 eur

8,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 60,32 eur

7,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 52,05 eur

6,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2008 do 16. 8. 2012, vo výške 44,14 eur

10,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 69,67 eur

10 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 64,80 eur

10 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 63,39 eur

9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 58,75 eur

9,25 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 55,81 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 52,90 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 51,55 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 50,15 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 48,75 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 47,40 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 46 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2009 do 16. 8. 2012, vo výške 44,65 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 43,25 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 41,85 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 40,59 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 39,19 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 37,84 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 36,44 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 35,09 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 33,69 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 32,29 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 30,94 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 29,54 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2010 do 16. 8. 2012, vo výške 28,19 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 26,79 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 25,39 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 24,13 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 22,73 eur
9,25 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 21,97 eur
9,25 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 20,53 eur
9,25 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 19,14 eur
9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 18,18 eur
9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 9. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 16,71 eur
9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 10. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 15,28 eur
9,5 % zo sumy 182,93 eur od 1. 11. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 13,80 eur
9,25 % zo sumy 182,93 eur od 1. 12. 2011 do 16. 8. 2012, vo výške 12,05 eur

9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 1. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 10,32 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 2. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 8,93 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 3. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 7,62 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 4. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 6,22 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 5. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 4,87 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 6. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 3,47 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 7. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 2,11 eur
9 % zo sumy 182,93 eur od 1. 8. 2012 do 16. 8. 2012, vo výške 0,72 eur

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd po zopakovaní dokazovania dospel k právnenmu záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 6.618,01 eur, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ktorého právneho závery čiastočne vychádzali z neprávneho správneho posúdenia veci, zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrhu navrhovateľa čo do zaplataenia

úrokov z omeškania vo výške 6.618,01 eur vyhovel a vo zvyšnej časti, v ktorej súd prvého stupňa návrh zamietol, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.2 O.s.p. v spojení s § 142 ods.2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní. Porovnaním pomeru úspechu každého z účastníkov konania k celému predmetu konania, možno vyvodit' pomerný úspech navrhovateľa v konaní, keď jeho návrhu bolo vo väčšej časti vyhovené. Pomerný úspech navrhovateľa (6.618,01 eur) vo vzťahu k predmetu konania (8.106,61 eur) predstavuje 82%. Pomerný úspech odporcu (1.488,6 eur) vo vzťahu k predmetu konania (8.106,61 eur) predstavuje 18 %. Po odpočítaní úspechu odporcu od úspechu navrhovateľa tak celkový (konečný) úspech navrhovateľa predstavuje 64%. Navrhovateľovi tak potom vznikol nárok na náhradu 64% trov konania účelne vynaložených na uplatnenie práva.

Navrhovateľ si riadne a včas uplatnil v konaní trovy konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a písomným podaním zo dňa 16.06.2015 vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 2.602,20 eur.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa vznikol podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. nárok na odmenu za päť úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu zo dňa 04.12.2012, účasť na pojednávaníach dňa 02.12.2013 a dňa 16.06.2015, podanie odvolania zo dňa 15.01.2014) vo výške 237,34 eur, spolu 1.186,7 eur, k tomu paušálna náhrada 2x 7,63 eur, 1x 7,81 eur, 1x 8,04 eur a 1x 8,39 eur, spolu 39,5 eur.

Odvolací súd nepriznal odmenu za úkony právnej služby - výzva na zaplatenie a predžalobná upomienka, nakoľko tieto úkony neboli hmotnoprávnou podmienkou reálneho uplatnenia nároku na súde, to znamená, že aj bez vynaloženia nákladov na tento úkon právnej služby by sa mohol navrhovateľ domáhať ochrany svojich práv v konaní pred súdom žalobou; nejde totiž o účelne vynaložené trovy konania, ktoré v priamej vecnej a časovej súvislosti s konaním navrhovateľ musel nevyhnutne vynaložiť.

Podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vznikol právnomu zástupcovi navrhovateľa nárok na náhradu za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie z miesta sídla v Banskej Bystrici do Bratislavy a späť v rozsahu 12 polhodín, a to pokiaľ ide o jeho účasť na pojednávaní dňa 02.12.2013 vo výške 156,12 eur (13,01 eur x 12) a za účasť na odvolacom pojednávaní dňa 16.06.2015 vo výške 167,76 eur (13,98 eur x 12), t.j. spolu 323,88 eur .

Nárok na náhradu cestovných nákladov mu vznikol podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách za účasť na pojednávaníach dňa 02.12.2013 a dňa 16.06.2015 vo výške základnej náhrady 2 x 76,49 eur, t.j. 418 km x 0,183 eur (základná sadzba podľa opatrenia č. 632/2008). Za spotrebované pohonné hmoty odvolací súd cestovné náklady nepriznal, nakoľko právny zástupca neuviedol priemernú spotrebu použitého motorového vozidla zn. Hyundai ix35 a ani nepredložil doklad túto spotrebu preukazujúci, a preto odvolací súd nemohol preskúmať správnosť ním vyčíslenej a uplatnenej výšky náhrady týchto cestovných výdavkov.

Navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 1.703,06 eur + 20% DPH, spolu v sume 2.043,67 eur. Po zohľadnení pomerného úspechu 64% priznal odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.307,95 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.